

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus suit ligatus Art Hom. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Comprehē-
sio Iesu quā
fuerit cru-
delis.

Captiuitas
Iesu quam
fuerit con-
tumeliosa.

meant. Considera quoque hic iterum in Christi captiuitate, quomodo simul in ipsum irruunt omnes. Nemo non vult singularem Domino Iesu contumeliam inferre. Nemo est qui se non velit de sui prostratione in terram, vindicare. Omnes clamant, seuiunt cuncti. Alius huc, alius trahit alio. Hic cædit, hic subfannat, hic blasphematur, alius maledicit, alius illudit. Agnum itaque mansuetissimum, vt rabidi canes furioſive lupi dilaniant. Considerandum tertio, non solum dolorosam ac pœnis referendam hanc Christo fuisse captiuitatem, verum etiam contumelia & ignominia plenam. Qui enim captus est, sui esse desinit iuris: manetq; non liber, sed ad alterius cogitur duciturq; voluntatem. Hanc tamen ignominiam Christus, quomodo cuncta alia sponte ac libenter tolerauit. Considera quarto, quo is qui captus est, habetur dignior, maior ac melior, eo est eius captiuitas indignior & probroſior. Nemo autem dignior Christo.

Captiuitatem quamnam in nos ipsos exercere debeamus.

Quomodo
nos ipsos
debeamus
facere capti-
uos.
Sensus ho-
minis vt re-
frenandi sint
Oculi quo-
modo capti-
uandi sint.

Aures vt te-
nenda sint
captiuae.

1. Cor. 13.

Quomodo nostri amore Iesus captus, captiuum se quoque Iudæis tradidit, ita nos quoque debemus nos ipsos facere captiuos. Omnes sensus nostros, omnia membra, intellectum quoq; captiuemus in obsequium Christi. Captiuemus, hoc est, captiuos teneamus sensus nostros sub freno & disciplina, ne liberè se ad ea quæcunque appetunt, conuertant: ne recipiant noxia, ne occupent se ociose, sed ad Christi amorem & laudem semper ferueant prompti. Captiuentur oculi, ne videant illicita, vnde tententur prouocentur ve ad concupiscentias luxuriæ, gulæ, auaritiæ. Hoc modo sanctæ quædam virgines olim oculos captiuos tenebant, vt nuditatem corporis sui præter manus & pedes, amore castitatis nunquam conspexerint. Hoc modo viri sancti, vt Hugo Gratianopolitanus episcopus, Rogerius, &c. nullius mulieris tantisper contemplati sunt faciem, vt denuo occurrentem possent agnoscere. Nec tantum viri, sed etiam mulieres sanctæ, vt Gertrudis, seu Trutha Halberstattenſis, aliq; multæ eiusmodi, vbi viris locutæ fuerant, quod interdum erat necessarium, aded refrenatis oculis redibant puræ, vt nunquam eorundem viderint faciem. Captiuas deinde teneamus aures, vt non audiamus rumores seculares, praua colloquia, verba scurrilia, minusq; pudica. Non audiamus quoque detractiones, quia omnia hæc conscientiam vehementer inquinant, malas vanasq; cogitationes gignunt ac nutriunt, quomodo Apostolus quoque dicit: *Corrumpunt bonos mores colloquia mala.* Captiuas teneamus manus à tactu illicito. Captiuam teneamus voluntatem nostram sub voluntate nostri superioris in voluntatem Dei. Captiuemus demum totum corpus nostrum in obsequium Christi. In multis enim qui Deo vult viuere debet se ipsum mortificare, libertatem sibi perniciosam adimere, & sub iugo diuinæ voluntatis in captiuitatem se redigere. Item roga Dominum Iesum, qui se tui amore tradidit captiuum, vt te quoq; sibi accipiat, teneatq; captiuum.

IESUS FUIT LIGATUS. Articulus XII.

Ioan 18.

Cohors ergo & tribunus & ministri Iudæorum comprehenderunt Iesum, & ligauerunt eum.

HOMI-

HOMILIA XII.

Singulari Domini Iesu ligatio habet articulum, quia singularem habet & poenam & contumeliam. Neque enim omnes capti ligabantur, sed i tantum, qui crimina sola morte expianda commiserant, cuiusmodi aestimabant, volebantque aestimari Dominum Iesum, cui vincula adijciunt. Fuit igitur præter captionem hæc ligatio poena & contumelia Iesu singularis: fuit aliunde quoque contumelia. Putabant enim vinculis posse teneri illum, qui omnipotens est. Detraxerunt igitur maiestati illius diuinæ, qui vincula Domino Iesu apponunt, quasi homini soli impotenti. Compatere hic Domino Iesu ex visceribus tuis. Iuste enim valde compateris, quandoquidem pro peccatis tuis hæc patitur. Attende quoniam is, in cuius potestate, in cuius manu sunt omnia, aded vt nisi ipse teneret, nihil in mundo, nec mundus, nec creatura quæcunque subsisteret, permittit se ligari tractarique ab illis, quibus esse dat & viuere. & qui coram ipso cinis sunt & puluis, imò veritatis nihil. Sunt certe non minus eruditi, quam deuoti quidam, qui tribus funibus, aut trifariam Dominum perhibent ligatum, ligabantur eius manus, in collum deinde funem, seu (vt plerique contendunt) catenam ferream iniiciunt, tertio fune circumplectantur Christi corpus circa ventrem aut lumbos. Neque tamen fortasse Iudæi hæc egerunt, quod timerent Dominum sibi è manibus lapsurum: sed quia sciebant quod illi ad ignominiam hæc tam sedula multiplexque ligatio esset futura, quasi insigniter scelerato: idè multis eum vinculis ligatum strinxerunt. Tres alij ligationis assignant rationes. Vnam aiunt, ne manus eorum Iesus euaderet, admoniti à Iuda, vt eum cautè ducerent, quia veluti magus consueuisset ex intuentium oculis disparere. Altera causa erat, quia reum mortis volebant significare, Tertia, quia ipse vt ligatos nos solueret, ligari voluit. Omnes enim funiculis peccatorum trahebamur ligati. Considerandus est iuxta Anselmum & alios, ligandi modus atque iniuria. Quæcunque enim Christo inferebant, hoc faciebant modo, qui poenam illi exaggeraret maiorem. Proinde interim dum Iesum comprehendunt, aiunt deuoti ipsum ad terram ab hostibus prostratum, atque aded dure manibus ligatum, vt ex vnguibus eius (quod mirum non erat in Christo, vt potè qui tenerimæ erat complexionis) sanguis eliceretur. Prostrauerunt ipsum ad terram, quomodo fuerant ipsi prostrati. Appodiauerunt (vt sic loquar) super pectus eius. Spuerunt in faciem eius, & (vt nonnulli volunt) os Iesu violenter (ne claudi possit) apertum tenuerunt, donec sputa ingesserunt sua, ac phlegmata quibus pene illum suffocauerunt. Hæc quamuis in sacra non manifestè habeantur scriptura, ex Iudæorum tamen consuetudine possit hoc probari: quia ijs quibus potissimè erant infensi, ita faciebant. Ex figura quoque, quia olim vt fratrem Aaron, quum in vituli nollet conflationem consentire, eorundem patres spiritus suffocarunt. Quod Hebræi quoque ipsi confitentur. Certum est autem, nulli sanctorum irrogatam iniuriam, cuiusmodi Christo non fuerit illata maior: Vnde quia Christum Iudæi conspuerunt, quod Euangelium in domibus Caiphæ & Pilati astrunt factum, nec sapius alibi factum negat: ita conspuerunt, quam qui potuerunt grauissimè.

Ligatio Iesu quam fuerit contumeliosa.

Trifariam ligatū fuisse Christum.

Ligationis Christi rationes tres.

Anselmus. Ligationis Christi modus.

Christum ad terram prostratum in captione.

Vt frater Aaron quomodo interemptus.

Matt. 26. 27. Marc. 14. 15.